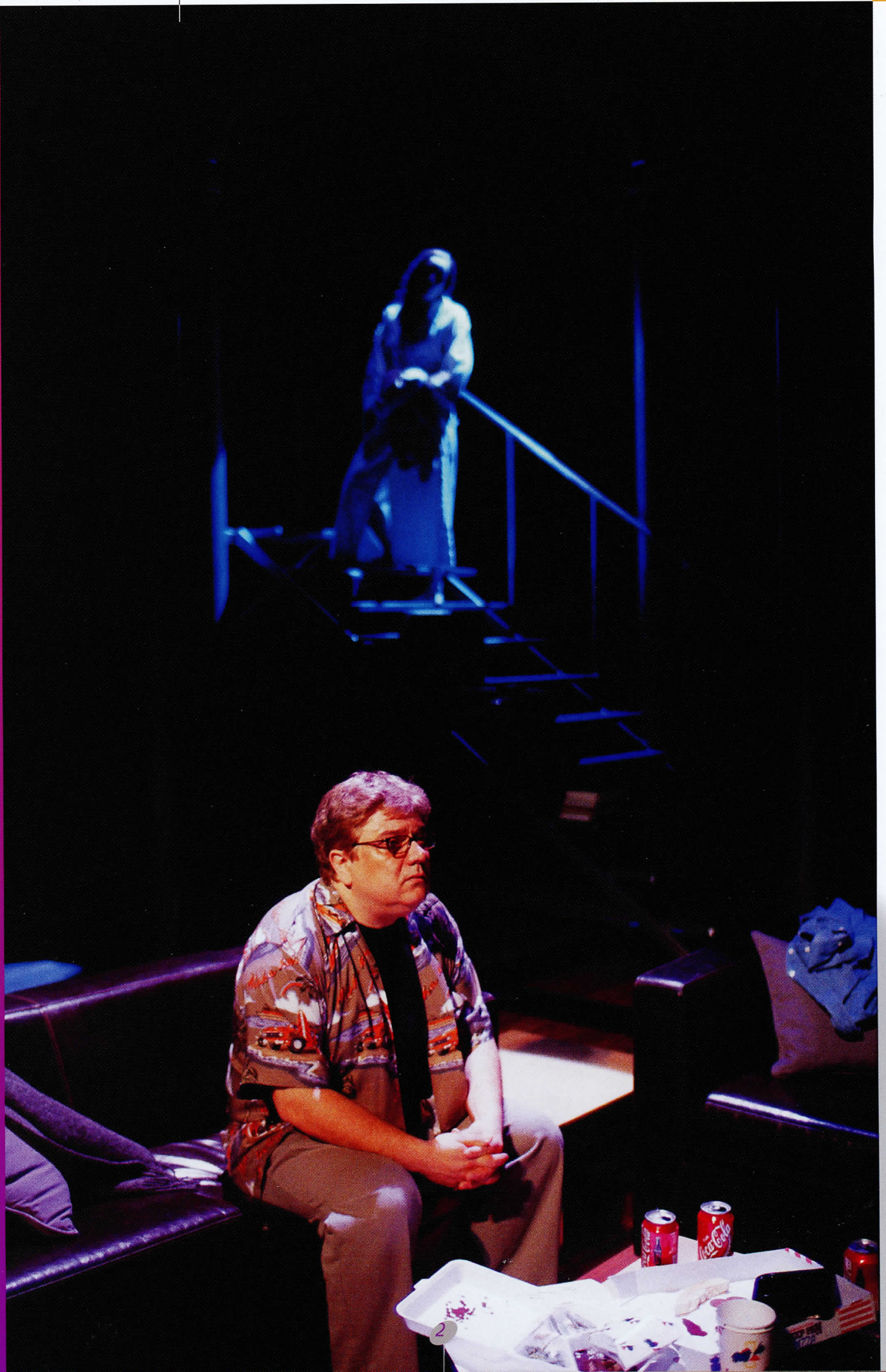

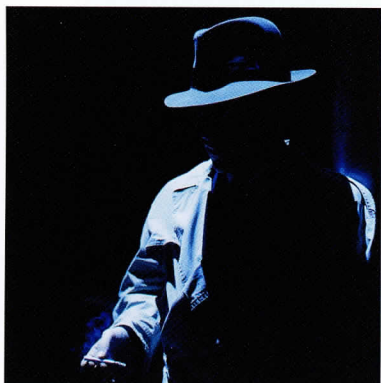
Mig og Bogart

af Woody Allen

AARHUS TEATER STORE SCENE PREMIERE 25. APRIL 2002

Jeg vil ikke
opnå udødelighed
gennem mine
værker.

Jeg vil gøre det ved
ikke at dø. Woody Allen

Hvordan man får Gud til at le? Ved at fortælle ham, at man har fremtidsplaner! WA

Mig og Woody

af Ole Michelsen

Hvis man elsker Woody Allen glæder man sig til at møde ham. Begge de gange jeg traf ham blev en skuffelse. Første gang var i Stockholm i forbindelse med premieren på *Manhattan Murder Mystery*. I en suite på Grand Hotel sad en lille jetlagplaget træt mand, som diskret gabte tre gange i de 10 minutter interviewet varede. Det kom der ikke meget ud af, men det var værre anden gang i Paris. Anledningen var den meget morsomme og barske *Deconstructing Harry*, hvor han spiller sit livs mest usympatiske rolle som den kyniske forfatter, der udleverer sine venner og, fordi ingen kan holde ham ud, er nødt til at købe en sort luder som selskabsdame, da hans gamle skole vil tildele ham en ufortjent pris.

Allen var ved den lejlighed ikke bare træt. Han virkede nærmest døende, men var vist bare forkølet. Interviewet var stort set indholdsløst. Det blev kun til trætte banaliteter. Men skæbnen var mig på en måde gunstig. Interviewbåndet forsvandt. Sådan. Op i den blå luft, og det var der måske en mening med. Jeg kan kun tilføje – lidt fløv – De gik ikke glip af noget.

Woody blev født i Bronx i 1935. Moderen var bogholderske, og faderen levede af forskellige lavtlønnede jobs. Han var en ensom lille dreng, der ikke brød sig om skolen, og han voksede op i et jødisk miljø i postdepressionens USA. Den del af hans liv omgivet af kvinder gav stof til den vidunderlige *Radio Days*.

En pige, der kendte ham dengang, sagde, at han var en af de grimteste drenge hun nogensinde havde set. Som 9-årig begyndte han at se film, og han var fan af Bob Hope, der spillede feje, hurtigt talende kujoner, figurer, som er beslægtet med dem han selv er en mester i at fremstille. Dog må man tilføje, at de hos ham får et intellektuelt løft.

I slutningen af fyrrerne købte han de første plader med Sidney Bechet, og det var med til at grundlægge hans interesse for jazzen og gav ham lyst til at spille den klarinet, som måske er hans største og ulykkeligste kærlighed. Ulykkelig fordi han påstår, at hans hedeste ønske var at spille jazz. Men hvem ved? Det er måske også en af hans paradoksale og smarte one-liners. For mig er der ingen tvivl om, at Allens fremragende sans for timing stammer fra jazzen. Man mærker det i hans film. En scene hos ham har altid lige den nødvendige længde, som når Armstrong og Tatum gjorde sig færdige på to et halvt minut på de gamle lakplader.

Hans begyndelse som komiker var svær. Han startede faktisk som gag writer, leverandør af vittigheder bl. a. til Sid Caesar, et beskedent og utaknemmeligt job, og da han selv stod i rampelyset som stand-up komiker i 1960 blev det en fiasko, men han fortsatte stædigt på ydmyge steder.

Det var også i en den periode han grundlagde sit ry som hypokonder og begyndte at gå til psykoanalyse. Ingen tvivl om at han var en plaget mand, men terapien har også været ham en kilde til stor inspiration.

Selv kalder han sig ikke hypokonder men alarmist! Og man skal være forsigtig med at gøre sig munter over hypokondere. Indbildt syge føles som en sygdom af den ramte. I Mia Farrow's selvbiografi *Intet forsvinder*, hvor hun ikke er blid ved sin forhenværende kærlighed, fortæller hun blandt andre udleverende og ikke smigrende detaljer, at når hun endelig fik lokket ham med i sit sommerhus, medbragte han sin egen bademåtte. Der kunne jo være farlige mikrober, som var ukendte i hans egen biotop Manhattan.

Uanset hvad man kan mene om egocentrerede kunstnere og psykoterapi, er der ingen tvivl om, at Woody Allen måske mere end nogen anden nutidig filmkunstner med held har overført sine fobier til sine film. Vi har leet hjerteligt af den komiske, selvoptagne mand, og det var lige præcis hans mening. At det så ikke altid har været morsomt for manden selv er en anden historie. I perioder gik han til psykiater tre gange om ugen og konsulterede regelmæssigt et halvt dusin læger.

I 1968 fik han sit gennembrud på Broadway med komedien *Play It Again Sam*, hvor han etablerede den Woody Allen-type vi senere har set i så mange vellykkede film.

Allens bedste biograf John Baxter – der er skrevet over 20 bøger om ham – skriver om stykket, at det er en dygtigt samlet antologi af holdninger, attituder og karaktertræk, der var fashionable i midten af 60'erne, en pastiche lige så fermt udformet som Allens parodier på litterære stilarter. Han er sexgal. Han vil gøre næsten alt for at få sex, men plages af skyldfølelse, når det lykkes.

Det var i øvrigt under turneen med denne forestilling, at han traf Diane Keaton, som muligvis har været den kvinde, der har matchet ham bedst på scenen, i film og i hans tumultuariske privatliv.

Det var med filmen *Annie Hall*, at han placerede sig som en af Amerikas førende og mest originale kunstnere i 70'erne. Den blev da også belønnet med fire Oscars, men ophavsmanden selv blev typisk væk fra festivitassen. Han foretrak at spille klarinet på Michael's Pub, og jeg kan ikke andet end beundre ham for hans holdninger til den undertiden groteske selvforherligende hype, som specielt amerikansk film omgiver sig med. Men vi er ved at have lært det af amerikanerne og gør det samme i Europa.

Allen vil gerne have sine film præsenteret på den prestigøse festival i Cannes, men altid uden for konkurrence. Kun hvis filmene handler om det samme, kan de konkurrere om priser er hans synspunkt.

Om hans film kan man generelt sige, at han er mere værdsat for dem i Europa end i Amerika, og det kan undre, når man tænker på, at de i den grad er båret af verbalt vid. Et vist kendskab til engelsk er en forudsætning for at nyde ham. Specielt franskmændene er vilde med ham, og hvorfor så det? Det satte den franske journalist Edith Sorel sig for at undersøge. Noget af svaret fandt hun hos en parisisk taxachauffør, der sagde: "Prøv at se på ham, Madame. Han er lille, han er tyndhåret, han er grim. Han kan ikke få et knald. Han er nøjagtig som jeg."

En anden forklaring er, at manden, som er ærke amerikansk og nødtigt bevæger sig uden for Manhattan og hvis forbilleder er komikere som S.J. Perelman, Milton Berle, Groucho Marx og Bob Hope, også er dybt forankret i europæisk film. Og det står han ved. *Rene Linjer* og *A Midsummer Night's Sex Comedy* står i gæld til Bergman, mens en film som *Stardust Memories* har et ganske tydeligt Fellini touch. Man kan faktisk tvivle på, at Woody Allen ville have overlevet som instruktør uden Europa. I Staterne er han kun et lille storbyfænomen.

Den plagede, talentfulde neurotiker har ikke haft det let de senere år. Hans privatliv blev udstillet ved en pinagtig retssag, og den gjorde ham ikke mere populær i hjemlandet.

Tilsyneladende anfægter det ikke den myreflittige mand. Med en urmagers præcision fortsætter han sit værk. En ny film om året.

Jeg glæder mig hver gang.

Ole Michelsen

er kulturjournalist i DR, TV-Fakta.

Redaktør af tv-programmet "Bogart".

Forfatter til bøgerne

"Film skal ses i biografen" og

"Den dansende dæmon",

samt novellesamlingen

"Natten har tusind øjne og andre historier",

udgivet i foråret 2002.

ALLAN FELIX, NANCY FELIX

Evigheden varer længe, især mod slutningen.^{WA}

Humphrey Bogart

“

...er altid Humphrey Bogart, hvilken film han end er med i. En farlig mand og en vittig mand, altid mærkeligt tiltrækkende, selv om man ikke ved, hvad man skal tro om ham, tvetydig og amoralsk, god nok på bunden, en anelse sentimental, men på en snerrende måde, sammenbidt og ubehagelig, samt meget oplivende og morsom at være i selskab med. Han snerrer, men skidt med det, for der er vægt i det, han siger, en sikkerhed i den snerrende stemme, der skærper vores trang til at lytte, og en tydelig sårbarhed ved siden af sikkerheden. Han er virkelig ikke til at blive klog på, denne Humphrey Bogart, men en time i selskab med Humphrey Bogart, og man er i stand til at klare så at sige alt.

Jørgen Stegelmann (16 Filmstjerner, 1999)

”

ALLAN FELIX, LINDA CHRISTIE

Om kærlighed

"Er det bedre at være den, som elsker, end den, der bliver elsket? Ingen af delene, hvis ens kolesteroltal er over 600. Med kærlighed mener jeg naturligvis romantisk kærlighed – kærligheden mellem mand og kvinde snarere end mellem mor og barn eller en dreng og hans hund eller to overtjenere.... Det fantastiske er, at når man er forelsket, har man lyst til at synge. Dette må for enhver pris forhindres, og man må også sørge for, at den brændende tilbeder ikke 'taler' sangteksterne. At blive elsket er såvist noget andet end at blive beundret, da man kan blive beundret på afstand, men for virkelig at elske nogen er det strengt nødvendigt at være i samme stue som genstanden, skjult bag gardinet.... For at være en god elsker må man altså være stærk og dog øm. Hvor stærk? Jeg vil anslå, at hvis man kan løfte 50 pund er det nok. Husk også, at for en elsker er den elskede altid det skønneste man kan tænke sig, selv om hun for en fremmed ikke er til at kende fra en portion havkat. Det kommer an på øjnene, der ser. Skulle den, der ser, være svagtsynet, kan han spørge en person i nærheden, om hvilken pige der ser godt ud. Faktisk er de kønneste næsten altid de mest kedelige, og det er derfor nogle mennesker mener, at der ikke er nogen Gud."

Woody Allen (Selvskrevet, 1980)

ALLAN FELIX, BARBARA TYLER

Mig og Bogart

af Woody Allen

ALLAN FELIX

Kim Veisgaard

OVERSÆTTELSE

Ann Mariager

NANCY FELIX

Dorthe Hansen Carlsen

ISCENESÆTTELSE

Morten Hovman

BOGART

Pelle Koppel

SCENOGRAPHI

Pia Maanssen

DICK CHRISTIE

Hother Bøndorff

LYSDESIGN

Jens Holm Larsen

LINDA CHRISTIE

Merete Hegner

LYDDESIGN

Kim Engelbredt

SHARON LAKE

Brita Ann Larsen

DRØMMESHARON

GINA

VANESSA

PIGE I DISKOTEKET

BARBARA TYLER

PIGE PÅ KUNSTMUSEUM

Stinne Hedrup

Forestillingsleder **Claus Mydtskov**

Regissør **Line Bjergø**

Suffli **Birgitte Hansen**

Afvikling lys **Bo Høgh / Knud Jacobsen**

Afvikling lyd **Kim Engelbrecht / Jacob Rosenberg**

Afdelingsledere

Scene, snedker- og malersal **Knud Brodersen**

Skræddersal **Hanne Gissel**

Frisørsalon **Britta Høxbro**

Rekvisit **Viggo Bay**

Tonemester **Kim Engelbrecht**

Teknisk chef **Jens Ravn**

Dekorationschef **Jørn Walsøe**

Økonomichef **Ralf Rudfeld**

Marketingchef **Theis Petersen**

Souschef **Leif Due**

Teaterchef **Palle Jul Jørgensen**

Forlag **Nordiska Strakosch Teaterförlaget Aps, København**

Originaltitel **Play It Again, Sam (Broadway, 1969)**

Programredaktion **Jørgen Heiner og Agnete Krogh**

Foto fra afsluttende prøver **Jan Jul**

Plakat & program layout **Jørn Moesgård as**

Tryk **EJ Graphic A/S**

Forestillingens varighed ca. 1 time og 45 minutter inkl. pause

Læs om det kreative team og skuespillerne på:
www.aarhusteater.dk

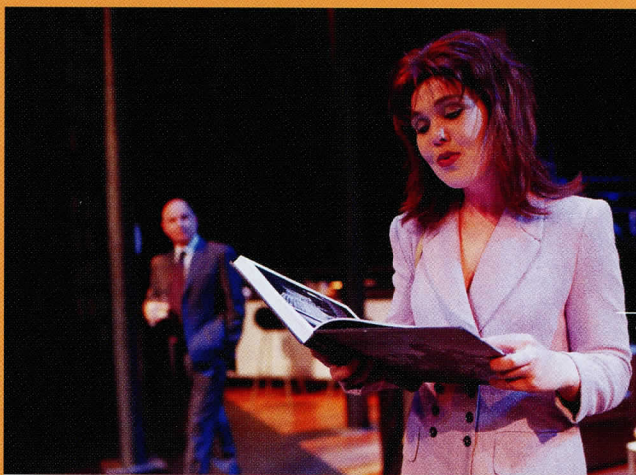
Medlemmer af Aarhus Teaters erhvervsklub, TEATERLOGEN: Hånsbæk Design • Kannike Graphic A/S
Morsø Sparekasse • Phønix-Trykkeriet A/S • Scan-Ad Reklamebureau • Svend Andresen A/S • Svend Bendtsen Studio ApS
Due's Repro ApS • Wihlborg og Frischknecht • Århus City Konto/Handelsfinans A/S • Henrik Bock, Århus A/S
Van der Windt Verpakking b.v. • Nordea • Reklame & Marketing Butikken A/S • Jørn Moesgård as • Mangaard Rejsecenter A/S
HS Reklame • EJ Graphic A/S • A/S PANDA VVS • Hensberg Constructions ApS • Søren Jensen Rådgivende Ingeniørfirma A/S

Der er ingen tvivl om,
at der findes en uset verden.
Problemet er bare, hvor
langt den ligger fra bymidten,
og hvor længe den har
åbent?^{WA}

LINDA CHRISTIE

BOGART, LINDA CHRISTIE, ALLAN FELIX

SHARON LAKE, DICK CHRISTIE

Woody Allen

Woody Allen – født 1935 som Allen Stewart Konigsberg – bebrillet amerikansk filminstruktør, manuskriptforfatter til teater og film og skuespiller, der fra farcen har bevæget sig mod intelligente sædeskildringer, lystige, ironiske og slagfærdige komedier.

I sine bedste film har han, uden at blive sentimental, nærmet sig "meget store begreber i menneskers verden af følelser, kærligheden, blufærdigheden, angsten" (Jørgen Stegelmann, 1997).

Woody Allen begyndte som tv- og natklub-komiker med speciale i one-liners morsomheder og neurotiske fantasier om bl.a. hyponkondri og sex. Han blev opfordret til at skrive manuskriptet til filmen *Hva' nyt Pussykat?* (1965), og hans skuespil fra 1969 *Play It Again, Sam* (Mig og Bogart), blev i 1972 filmatiseret af Herbert Ross med Woody Allen i hovedrollen.

Samtidig begyndte han at iscenesætte en række film – bl.a. gennembruddet fra 1977 *Annie Hall* (Mig og Annie), og hans film blev snart "seismografiske registreringer, styret af en jødisk baggrund, et neurotisk temperament og hang til one-liners vitser, der strukturelt passer til filmenes ofte episodiske karakter samtidig med, at der veloplagt leges med genrekonventioner, klicheer og referencer til anden kunst." (Filmleksikon, 1995).

Af Woody Allens mange film skal her bl.a. nævnes.

MIN YNDLINGSPERVASION (1972)
DEN RØDE ROSE FRA CAIRO (1985)
HANNAH OG HENDES SØSTRE (1986)
RADIO DAYS (1987)
EN ANDEN KVINDE (1988)
SMÅ OG STORE SYNDER (1989)
ALICE (1990)
MÆND OG KONER (1992)
MANHATTEN MURDER MYSTERY (1993)
BULLETS OVER BROADWAY (1994)

Foruden filmmanuskripter og teaterstykker har Woody Allen også udgivet forskellige bøger som:

GETTING EVEN (1971)
WITHOUT FEATHERS (1975)=SELVSKREVET
(dansk udvalg af tekster, 1980)
SIDE EFFECTS (1975)=BIVIRKNINGER (1981)

Rigdom er bedre end fattigdom – om ikke andet så af økonomiske årsager. *WA*

Om at spille i Mig og Bogart – på teatret

Der findes ikke noget nemmere arbejde end at spille teater. Jeg mener, man har hele dagen for sig selv, man kan gøre hvad man lyst til. Man kan skrive, man kan slappe af, hvad som helst. Så møder man op på teatret ved otte-tiden om aftenen. Jeg plejede at gå derhen sammen med Diane. Vi boede ikke så langt derfra, så vi kunne bare spadsere stille og roligt ned ad Broadway.

Bagefter var det bare at gå på scenen. Uden den mindste nervøsitet. Replikkerne kan man jo udenad. Man står der sammen med sine gode venner. Og så spiller man. Det hele varer cirka halvanden time. Og to timer efter at tæppet er gået, sidder man på en restaurant og spiser middag sammen med sine venner. Det er verdens letteste job! Det var meget behageligt alt sammen.

En eller anden har sagt, at et af hovedmotiverne i mine film er skillelinjen og modsætningen mellem fantasi og virkelighed. Det er noget, som meget tit dukker op i mine film. Og jeg tror, at den grundlæggende årsag til det er, at jeg hader virkeligheden. Og desværre er virkeligheden jo, som du ved, det eneste sted, hvor man kan få en god bøf til middag.

(citater fra Woody om Allen – Samtaler med Stig Bjørkman, 1993)

Om sex er noget griseri?

ALLAN FELIX

Ja, kun hvis det gøres rigtigt.^{WA}

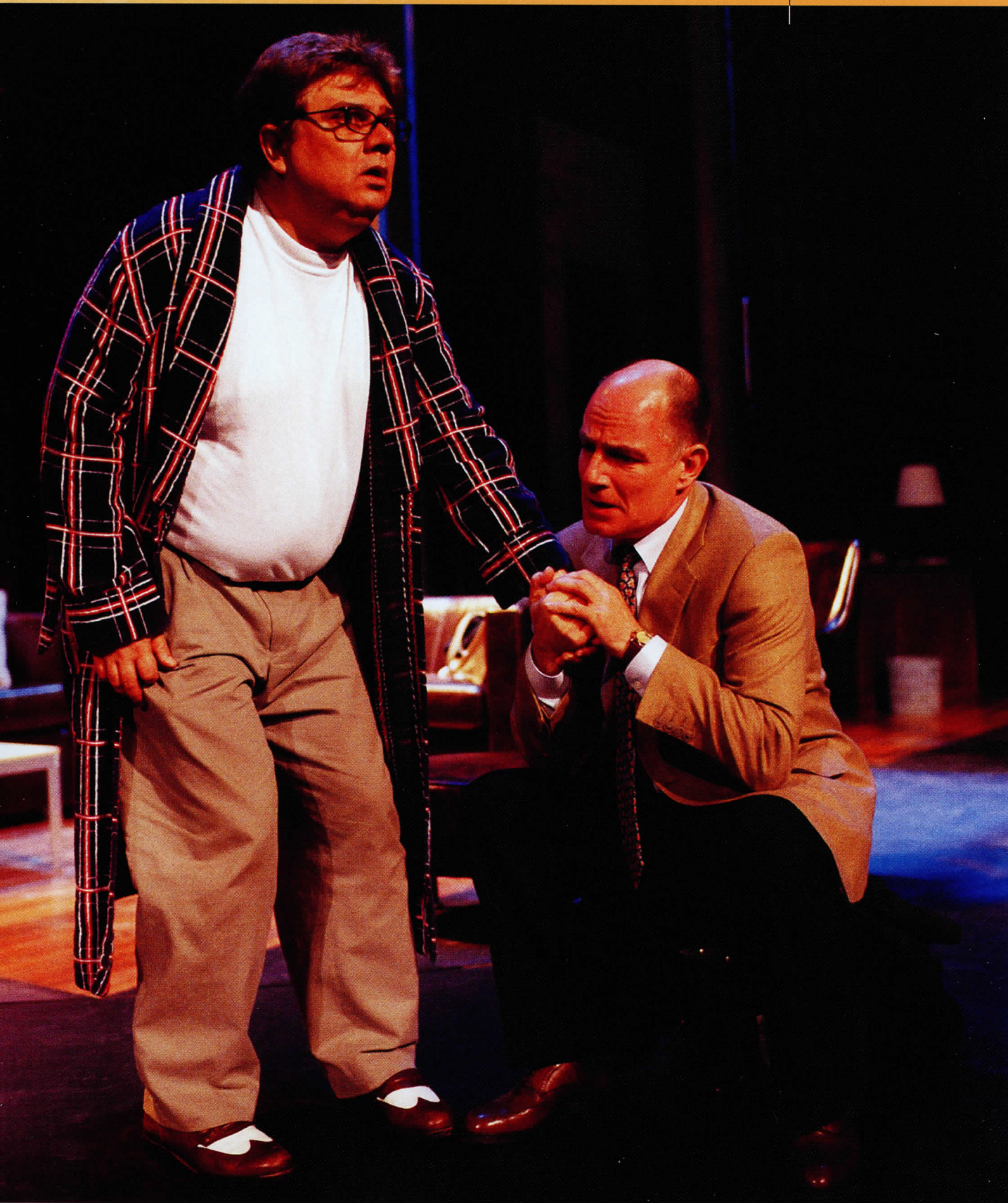
Det var, som om verden bestod af
onde mennesker og gode.

De gode sov bedre

...men de onde havde det sjovere,

mens de var vågne.^{WA}

ALLAN FELIX, DICK CHRISTIE

Hvis mennesket var udødeligt, er De så klar over, hvor stor slagterregningen ville blive?^{WA}

Noter om teater

Idé til et stykke: En rolle bygget over min far, men uden en helt så fremtrædende storetå. Han bliver sendt til Sorbonne for at studere mundharpe. Til sidst dør han uden nogen sinde at virkeliggøre sin eneste drøm – at sidde i skysovs til livet. (Jeg ser for mig en fin udgang på anden akt, hvor to dværge opdager et afhugget hoved i en sending volley-bolde).

At skrive for scenen: Alt drama er konflikt. Personernes udvikling er meget vigtig. Også det de siger. Eleverne lærer, at lange kedelige taler ikke er så virkningsfulde, mens korte "sjove" replikker synes at gå hjem. Forenklet publikumpsykologi udforskes: Hvorfor er et stykke om en elskelig gammel stabejs kaldet Bedste ofte ikke nær så fængslende for publikum som at stirre nogen i nakken og prøve at få vedkommende til at vende sig om?

Al litteratur er en fodnote til Faust. Jeg aner ikke, hvad jeg mener med det.

I aftes brændte jeg alle mine skuespil og digte. Skæbnens ironi – da jeg brændte mit mesterværk *Mørk Pingvin* gik der ild i stuen, og nu er jeg indstævnet for retten af nogle mænd, der hedder Pinchunk og Schlosser. Kierkegaard havde ret.

Woody Allen

Humphrey om Bogart

Jeg har givet smukke kvinder no'en på gummerne og mejet flere gangsterbander ned, end statistbureauet kunne skaffe på en uge.

Det tager lang tid at udvikle en karakter så afskyvækkende som min – det kræver hårdt arbejde.

TV er ikke noget for mig. Forestil Dem mig stirre ud i dagligstuen, børnene ville få deres mælk galt i halsen.

Skuespil er en profession. Jeg går ikke ind for alt det kunstfis. Jeg er klar, når de skal bruge mig, og når de ikke har brug for mig, snupper jeg en whisky.

Hollywood er fuld af skuespillere, der kan huske lange replikker udenad. Men kan de spille dem?

Jeg kan ikke se, at der skulle være noget i vejen med, at en kvinde har bryster.

Den eneste grund til at have penge er, at man kan bede et hvilket som helst dumt svin om at gå af helvede til.

Det er min faste overbevisning, at mænd er tredierangs elskere, før de passerer de 40.

*Jeg er ikke bange
for at dø,
jeg vil blot gerne
ikke være til stede,
når det sker.*WA

DICK CHRISTIE

NANCY FELIX, ALLAN FELIX

ALLAN FELIX

*Løven og lammet skal
ligge sammen,
men lammet får ikke
megen søvn.*WA

*Ikke nok med, at der ikke findes nogen Gud!
Prøv at få fat i en blikkenslager i weekenden.*WA

Mig og Gertrude Stein og Sydfrankrig

Om eftermiddagen gik Gertrude Stein og jeg gerne på jagt efter antikviteter i de stedlige butikker, og jeg husker jeg engang spurgte hende, om hun troede jeg ville blive forfatter. På sin typiske kryptiske facon, som fortryllede os alle, svarede hun: "Nej". Jeg forstod det som et ja og sejlede til Italien næste dag. Italien mindede mig meget om Chicago, især Venezia, fordi begge byer har kanaler og gaderne vrirler med statuer og katedraler af renæssancens største billedhuggere.

Woody Allen (Minder fra tyverne)

Ægteskabet er den eneste krig, hvor man sover sammen med fjenden. *WA*

Jeg agter at blive udødelig. Ikke ved at gøre noget stort, men ved ikke at dø. **W.A.**

Aarhus Teaters sponsorer:

Nykredit

Aarhus Teater
er støttet af
Århus Amt

